

Για δεκαεπτὰ μερόνυχτα, ο Οδυσσεύς έπλεε σε γαλήνια θάλασσα, ακολουθώντας τις οδηγίες που του είχε δώσει η Καλυψώ, ποια άστρα να έχει αριστερά του, μη χαθεί. Η λαχτάρα της επιστροφής τον κρατούσε ξάγρυπνο. Τη 18^η μέρα, αντίκρισε τα βουνά της Σχερίας, του νησιού των Φαιάκων, κι έβαλε πλώρη για κει. Όμως, τα βάσανά του τελειωμό δεν είχαν. Ήταν η μέρα που ο Ποσειδῶνας, έχοντας τελειώσει με τις δουλειές του στη χώρα των Αιθιοπών, επέστρεφε στα μέρη του. Η τύχη τα έφερε να περνά από το σημείο όπου έπλεε με τη σχεδιά του ο Οδυσσεύς. Ο θεός τον είδε και θυμωμένος μονολόγησε (ε 284 κ.ε.):

«Για δες που οι θεοί βουλευτήκαν ν' αποφασίσουν άλλα

για τον Δυσσέα, σαν έλειπα στις Αιθιοπιάς τα μέρη,

και να τος άξαφνα τη γης ζυγώνει των Φαιάκων,

και να ξεφύγει είναι γραφτό το μαύρο τέλος τώρα

της συφοράς που του 'πεσε. Μα κι άλλα ακόμα πάθια

θαρρώ θα του κατέβουνε για να καλοχορτάσει».

Χωρίς να χάσει καιρό, ο θεός μαζεύει όλα τα σύννεφα, εξαπολύει όλους τους ανέμους και με την τριαινά του αναταράζει τη θάλασσα, σηκώνοντας μεγάλο κακό. Σκοτεινίασε ο κόσμος και ο Σορόκος, ο Νοτιάς, ο δυνατός Πονέντες, μαζί κι ο Βοριάς, χύθηκαν και χτύπησαν τη σχεδιά που βρέθηκε στη δίνη τεράστιων, άγριων, κυμάτων. Του Οδυσσέα του κόπηκαν τα γόνατα. Πριν να καλοσκεφτεί, τι πρέπει να κάνει, ένα από τα κύματα τον χτύπησε και τον πέταξε στη θάλασσα μαζί με το κατάρτι της σχεδίας που τσακίστηκε. Ο ήρωας βρέθηκε να βουλιάζει. Με υπεράνθρωπες προσπάθειες μπόρεσε να ξαναβγει στην

επιφάνεια και να σκαρφαλώσει σε ό,τι είχε απομείνει από τη σχεδία. Γαντζώθηκε πάνω στα ξύλα κι αφέθηκε να παραδέρνει στα κύματα.

Από τα βάθη της θάλασσας, όπου κατοικούσε, τον είδε η Λευκοθέα και τον λυπήθηκε. Βγήκε στην επιφάνεια, στάθηκε πλάι του και τον συμβούλευσε να πετάξει τα ρούχα του που, καθώς ήταν μουσκεμένα, τον βάραιναν, να τυλιχτεί με το μαγνάδι της, τον αραχνούφαντο πέπλο που κάλυπτε το κεφάλι της και του τον έδωσε, και να ριχτεί στη θάλασσα. Το μαγνάδι θα λειτουργούσε σαν σωσίβιο και θα τον βοηθούσε να φτάσει στη στεριά. Όταν θα έβγαινε στην ακτή, ας πετούσε το μαγνάδι στα νερά κι εκείνη θα φρόντιζε να το πάρει πίσω.

Η θάλασσα λυσομανούσε γύρω του, η Λευκοθέα χάθηκε κι ο Οδυσσέας σκεφτόταν αν όλη αυτή η ιστορία με το μαγνάδι ήταν μια ακόμα παγίδα των θεών. Ένα πελώριο κύμα που του έστειλε ο Ποσειδώνας, τον ανέτρεψε. Ίσα που πρόλαβε ν' απαλλαγεί από τα ρούχα του και να τυλίξει στο γυμνό σώμα του το μαγνάδι της θεάς. Τον είδε σ' αυτό το χάλι ο Ποσειδώνας και τον παράτησε καθώς είχε ικανοποιηθεί με τα δεινά που του προκάλεσε. Συνέχισε το ταξίδι του, αφήνοντας τον Οδυσσέα να θαλασσοπνίγεται. Όμως, η Αθηνά καιροφυλακτούσε. Μόλις ο Ποσειδώνας απομακρύνθηκε, έκανε να κοπάσουν όλοι οι άνεμοι εκτός από τον βοριά που έσπρωχνε τον ήρωα προς τη Σχερία.

Δυο μέρες και δυο νύχτες, ο Οδυσσέας κολυμπούσε ασταμάτητα. Την τρίτη ημέρα, είδε να ξεπροβάλλει πάλι μπροστά του το νησί της Σχερίας. Ο βοριάς έπεσε. Με όσες δυνάμεις του απέμεναν, ο Οδυσσέας κινήθηκε κατά την ακτή. Ένας ψηλός κατακόρυφος βράχος τον εμπόδισε κι ένα κύμα τον έριξε πίσω. Πάλεψε όσο μπορούσε. Ένα άλλο κύμα θα τον τσάκιζε στα βράχια, αν δεν προλάβαινε να πιαστεί από μια ξέρα. Πήρε να κολυμπά γιαλό γιαλό αναζητώντας πέρασμα για την ακτή. Το βρήκε στις εκβολές ενός ποταμού αλλά το ρέμα δεν τον άφηνε να πλησιάσει. Προσευχήθηκε στο πνεύμα του ποταμού να του επιτρέψει να βγει στη στεριά. Κόπηκε η ορμή του ρέματος κι επιτέλους ο ήρωας πάτησε χώμα.

Σωριάστηκε εξουθενωμένος. Το σώμα του είχε πρηστεί. Αισθανόταν κομμένα τα μέλη του. Έμοιαζε ναρκωμένος. Ωρα πολλή έμεινε εκεί, σχεδόν ακίνητος. Όταν ένιωσε ότι συνήλθε κάπως, έβγαλε το μαγικό μαγνάδι της Λευκοθέας και το πέταξε όσο πιο μακριά μπορούσε, στα νερά της θάλασσας, αποφεύγοντας να κοιτάξει κατά κει. Η Λευκοθέα βγήκε, το πήρε και ξαναχάθηκε στα βάθη του πελάγου.

Ο Οδυσσέας έμεινε στην ακτή θεόγυμνος. Ρίχτηκε πάνω στα βούρλα και φίλησε «τη γης την

καρποδότρα». Μετά, χώθηκε στο δάσος, εντόπισε δυο πυκνούς θάμνους, έφτιαξε πρόχειρο στρώμα ανάμεσά τους από κλαδιά και φύλλα και ξάπλωσε να κοιμηθεί, έπειτα από συνολικά είκοσι ημερών ξενύχτι.

(τελευταία επεξεργασία, 21 Μαΐου 2022)